

κουατίζει μεγάλη
κι'τε παίδες μ'ες φάλλει.

Γαλάζιο τὸ χρώμα, λευκὸ τόνερό της...
ἔμπρὸς μ' ἕνα βήμα
καὶ κάνετε σχῆμα,
παιδιά, σ'τὸ σταυρὸ της.

Ἐμπρὸς ὁ καθένας τοῦ Σχολεῖου μαθητῆς...
γὰ κάθε παιδί
μεγάλ' ἢ σπουδῆ
τῆς σημαίας αὐτῆς.

Χωρὶς τὴν σπουδῆ της χαμένα, παιδιά,
πηγαίνουν τὰ γράμματα,
χωρὶς τὴν σπουδῆ της κι' ἡ νέα καρδιά
παθαίνει γεράματα.

Σημαία προβάλλει
καὶ στήνονται πάλι
λατρείας βωμοί.

Μεγάλ' ὀ βωμοί της,
καὶ κάθε τιμῆ της
ἴδικ' ἰσας τιμῆ.

**Συμβούλιον Ἰπουργικόν,
αἰθέριον, χερμακερὸν.**

Φ. ... Τὶ λόγια τρανὰ
μὰς εἶπε ξανά
γλυκύτατος ἦρωσ,
κι' ὁ Στάης ὁ Σπύρος
ἔζηλθε νὰ σπεύρῃ φρονήματος ὁπόρου
σ' ἡμᾶς, στὸν καθένα,
ὁ στήθη παρθένα
μικρῶν πτεροφόρων.

Ἰερωτάτῃ τελετῇ τελεῖται στὰ Σχολεῖα,
κι' ἡ πολυδόξαλος Ἑλλάς
μὲ τὰς φλεγούσας κεφαλὰς
καὶ μὲ τὰ μεγαλεῖα,
ὡς εἶδε τὴν παράδοσιν αὐτὴν τῶν σημαῶν,
νὺν ἀπολύεις ἔκραξεν καθὼς ὁ Συμμεών.

Π. — Μὰ ποῦς αὐτὸς ποῦ φέρεται μετώρος ἐδῶ;
ὁ Κόντης δὲν σοῦ φαίνεται;
Φ. — Στάσου νὰ τὸν ἴδῃ.
Ἐκεῖνος εἶναι, Περικλῆ, τοῦ κράτους κυβερνήτης...
ἀνίπτατ' ἐπὶ μὴλωτῆς, ὡς παλαιὸς προφήτης.

Π. — Πετὰ πετὰ κι' ὁ Μπαλατιζῆς ὁ τῆς διπλωματίας,
ποῦ ὁ μεγάλας ἔτυχε τῆς γῆς περιπεταίας.
Φ. — Πετοῦν καὶ τὸν Δυνάμειον ὁ Πρεσβευταὶ κοντὰ τοῦ
καὶ στὸν ἀέρα κινηγοῦν τὴν Ἐξοχότητά του.
Π. — Πετὰ πετὰ κι' ὁ Γούναρης, τῶν ἀριθμῶν ξεφτέρει...
κι' αὐτὸν μεταρρυθμίσουν τὸν ἔπιασε μανία...
πετοῦν κοντὰ τοῦ κι' ἔμποροι μὲ τὸν Κουαρλιέρι,
ποῦλθε νὰ δώσῃ σχέδια γιὰ νέα Τελωνεῖα.

Φ. — Πετὰ πετὰ κι' ὁ Ναυτικῶν ὄργων πρὸς ναυτιλίαν...
κι' αὐτὸν τὸν λέγουσιν ἔμπροσθεν στῆν ἀεροπλάνο.
Πεταίει κι' ὁ τῆς Θέμιδος, κεφαλὴ μὰς γερὰ,
καὶ στὰ φτερά του, Περικλῆ, σηκώνει ὡς ἀφ' ἑρῶ
τῆς Θέμιδος τὴν ζυγαριὰ,
ποῦ λέγεται πολὺ βαρεζιά.

Π. — Ἄμ' ὁ Λομβάρδος, Φασουλῆ, τοῦ Τζάντε τὸ καμάρει;
Φ. — Αὐτὸς τὸν Νέγιο διαρκῶς ἀπὸ τὴν γῆν φερμαρεί,

καὶ λὲν πῶς ἐτοιμάζεται κι' αὐτὸς νὰ πτερυγίσῃ
καὶ αἰγοῦρα τὴν ζυγαρὰ θὰ πάρῃ τοῦ Διονύση.

Πετὰ πετὰ κι' ὁ Πρόεδρος ὁ πρῶτῃν τῆς Βουλῆς,
ἀν καὶ δὲν κατατάσσεται ' στοὺς ἀεροφίλους.
Ἴδου κι' ὁ Στάης, μακαρά, μὲ φέρτωμα βιβλίων,
κι' ἔχει ' στοὺς ὄρους γιὰ φτερά
σημαίας τῶν Σχολείων.

Π. — Μὰ δὲν μοῦ λές, βρε Πασουλῆ, θέλουν ἐδῶ πέρα;
Φ. — Συμβούλιον Ἰπουργικὸν θὰ γίνῃ στὸν ἀέρα,
καὶ συζητήσῃς θ' ἀκουσθῶν σοφῶν ἀεροπόρων
περὶ τῶν μετεώρων.

Χαῖρε, βουδὸν οἱ Σύμβουλοι, Κορμητῆ τετραπέρατε,
κι' αὐτὸς ἀκούρατος πετὰ
καὶ τοὺς Συμβούλους ἐρωτᾷ:
καμμία τράπουλα γιὰ μπριτς μαζὶ σὰς δὲν ἐφέρατε;

Λοιπὸν ἡ Συνδιάσκεψις φρονεῖ πῶς θὰ γίνῃ;
κι' ὁ Κόντης ἀπαντᾷ πετῶν:
οἱ διπλωμάται τῶν κρατῶν
ἔκει ποῦ θὰ συσκέπτονται, θὰ παίξουν μπριτς κι' ἔκεινοι

Ἄκου, φίλε Περικλέτο, πῶς καθεὶς τῶν Ἰπουργῶν
κλαίει ὡς ἱερῆς
τῆς πολλὰς παρανομίας
τῶν μεγάλων κι' εὐδαίων τῆς Τουρκίας ἐκλογῶν.

Πλὴν ἐγὼ τῆς εὐνομίας μεγαλύνω τὴν μητέρα
καὶ φωνάζω, τί σημαίνει;
λησμονεῖτε κι' ἐδῶ πέρα
πῶς ψηφίζουσιν πεθαμμένοι;

Συζητοῦν περὶ τὴν λύσιν προβλημάτων διαφόρων
καὶ περὶ τῶν μετεώρων,
τῶν ὕδατων, τῶν ἀνέμων,
καὶ τῶν ἀεροπολέμων.

Ἄν' ῥωτᾷς καὶ γιὰ τὸ κράτος
λένε πῶς ὁ Κορμητῶς,
λιγερὸ μου κυπαρίσσι,
πρὸς συμφέρον τῶν Ἑλλήνων
ἐνεργεῖ στὸ Βερολίον,
ἐνεργεῖ καὶ στὸ Παρίσι.

Λένε καὶ κάμπο τοῦ παιδὶ πῶς πήγῃ νὰ παντρεύῃ,
πλὴν ὅλα θὰ τὰ μάθωμεν ὅσταν ἐπιστρέψῃ.
Ἄεροπλάνο μας ταχὺ, πέταξε πρὸς τὸν Ἄρη,
μὰ τῶσφιπε κι' ὁ Μάγκανος μαζὶ μὲ τὸν Στριφτάρη,
ληστροφυγδίκου κι' αὐτοῦ
καὶ ταουραχάδες φηφτυτοῦ.

Π. — Πλὴν ἀκού βρόντους κουμπουριῶν στὸν νόμον τὸ Βασίλειον.

Τὶ βλέπει;
Φ. — Βλέπει σκοτωμοὺς καὶ πόλεμον ἐμφύλιον.
Κι' ὁ Σύμβουλος τοῦ Στέμματος ἀκούει τρομασμένοι
καὶ πάνε κάτω στὰς κλεινὰς νὰ μάθουν τί συμβαίνει.
Πλὴν ἄς ἀφήσωμεν κι' ἡμεῖς ἀμέσως τὸν ἀέρα,
γιατὶ μπόρει κι' ἐδῶ φηλὰ νὰ φάσῃ καμμιὰ σφαῖρα.
Π. — Τρέχουν καὶ χωροφύλακες μὲ στρατιάς Ὀδύλλαν.
Φ. — Ἀσφάλειαν δὲν ἔχομεν κι' ἐντὸς ἀεροπλάνων.
Π. — Καὶ ποῦ νὰ πάμε, Φασουλῆ, νὰ μὴν ἄκοιμι κρότους;
Φ. — Νὰ στρέψωμεν τὸν ὄσκα κατὰ τοὺς Ὀπτεντότους,
κι' ἔπειτ' ἀεροπλόουμεν πρὸς τοὺς Βορείους Πάγους,
' στοὺς Δαιατρονῶνας, στὸ Θέβιτ, καὶ στὸς ἀνθρωποπαγούς,
κι' ἔκει νὰ μάθωμεν ἦθδον πράξιτα, σαλιάρη.
Π. — Μὰ πρὶν νὰ πάμε πρὸς ἔκει δέξου γερὸ σπηλιάρη.